

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-50-11

Druk nr 4201
Warszawa, 19 maja 2011 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz ustawy o transporcie drogowym.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz ustawy o transporcie drogowym¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 8 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) nabywcę mającego siedzibę poza terytorium kraju, lub na jego rzecz, z wyłączeniem towarów wywożonych przez samego nabywcę dla celów wyposażenia lub zaopatrzenia statków rekreacyjnych oraz turystycznych statków powietrznych lub innych środków transportu służących do celów prywatnych;”

b) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) usługach elektronicznych – rozumie się przez to usługi świadczone drogą elektroniczną, o których mowa w art. 7 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2011, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 282/2011;”

2) w art. 10 ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Podatnicy oraz osoby prawne niebędące podatnikami, do których ma zastosowanie ust. 1 pkt 2, mogą wybrać

opodatkowanie wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów przez złożenie naczelnikowi urzędu skarbowego pisemnego oświadczenia o takim wyborze albo przez podanie dokonującemu dostawy towarów numeru, o którym mowa w art. 97 ust. 10.

7. Wybór opodatkowania, o którym mowa w ust. 6, obowiązuje przez 2 kolejne lata, licząc od dnia dokonania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dla którego dokonano takiego wyboru.”;

3) w art. 17 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) nabywające towary wymienione w załączniku nr 11 do ustawy, jeżeli dokonującym ich dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, niekorzystający ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9, a dostawa nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2;”;

4) w art. 22 w ust. 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) dostawy gazu w systemie gazowym, energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym, energii cieplnej lub chłodniczej przez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej do podmiotu będącego podatnikiem, który wykonuje samodzielnie działalność gospodarczą, o którym mowa w art. 15 ust. 2, lub działalność gospodarczą odpowiadającą tej działalności, bez względu na cel czy rezultat takiej działalności, z uwzględnieniem art. 15 ust. 6, którego głównym celem nabywania gazu, energii elektrycznej, energii cieplnej lub chłodniczej jest odprzedaż tych towarów w takich systemach lub sieciach dystrybucji i u którego własne zużycie takich towarów jest nieznaczne – miejsce, gdzie nabywca posiada siedzibę działalności gospodarczej, a w przypadku posiadania stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, do którego dostarczane są te towary – miejsce, gdzie nabywca posiada

stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, a w przypadku braku siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – miejsce, w którym posiada stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu;

- 6) dostawy gazu w systemie gazowym, energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym, energii cieplnej lub chłodniczej przez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej, jeżeli taka dostawa jest dokonywana do podmiotu innego niż podmiot, o którym mowa w pkt 5 – miejsce, w którym nabywca korzysta z tych towarów i je zużywa; jeżeli wszystkie te towary lub ich część nie są w rzeczywistości zużyte przez tego nabywcę, towary niezużyte uważa się za wykorzystane i zużyte w miejscu, w którym nabywca posiada siedzibę działalności gospodarczej, a w przypadku posiadania stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, do którego dostarczane są te towary – miejsce, gdzie nabywca posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, a w przypadku braku siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – miejsce, w którym posiada stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.”;

- 5) w art. 28a w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) osobę prawną niebędącą podatnikiem na podstawie lit. a, która jest zidentyfikowana lub zobowiązana do identyfikacji do celów podatku lub podatku od wartości dodanej;”;

- 6) art. 28b i 28c otrzymują brzmienie:

„Art. 28b. 1. Miejscem świadczenia usług w przypadku świadczenia usług na rzecz podatnika jest miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem

ust. 2 – 4 oraz art. 28e, art. 28f ust. 1 i 2a, art. 28g ust. 1, art. 28i, 28j i 28n.

2. W przypadku gdy usługi są świadczone dla stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej podatnika, które znajduje się w innym miejscu niż jego siedziba działalności gospodarczej, miejscem świadczenia tych usług jest to stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.
3. W przypadku gdy podatnik będący usługobiorcą nie posiada siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 2, miejscem świadczenia usług jest miejsce, w którym posiada on stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.
4. W przypadku świadczenia usług, które przeznaczone są wyłącznie na cele osobiste podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych lub członków stowarzyszenia, do określenia miejsca świadczenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 28c.

Art. 28c. 1. Miejscem świadczenia usług na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, w którym usługodawca posiada siedzibę działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 28d, 28e, art. 28f ust. 1, 2 i 3, art. 28g ust. 2 i art. 28h – 28n.

2. W przypadku gdy usługi są świadczone ze stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej usługodawcy znajdującego się w innym miejscu niż

jego siedziba działalności gospodarczej, miejscem świadczenia tych usług jest to stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

3. W przypadku gdy usługodawca nie posiada siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 2, miejscem świadczenia usług jest miejsce, w którym posiada on stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.”;

7) w art. 28f po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Miejscem świadczenia usług transportu towarów na rzecz podatnika:

- 1) posiadającego na terytorium kraju siedzibę działalności gospodarczej, stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, dla którego świadczone są te usługi, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiadającego na terytorium kraju stałe miejsce zamieszkania albo zwykle miejsce pobytu, jeżeli transport ten wykonywany jest w całości poza terytorium Unii Europejskiej, jest terytorium znajdujące się poza terytorium Unii Europejskiej;
- 2) posiadającego na terytorium państwa trzeciego siedzibę działalności gospodarczej, stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, dla którego świadczone są te usługi, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiadającego na terytorium państwa trzeciego stałe miejsce zamieszkania albo zwykle miejsce pobytu, jeżeli transport ten wykonywany jest w całości na terytorium kraju, jest terytorium kraju.”;

8) art. 28k otrzymuje brzmienie:

„Art. 28k. Miejszem świadczenia usług elektronicznych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu na terytorium Unii Europejskiej, przez podatnika, który posiada siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy te usługi, poza terytorium Unii Europejskiej, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiada stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu poza terytorium Unii Europejskiej, jest miejsce, gdzie podmioty te posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.”;

9) w art. 28l:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku świadczenia na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu poza terytorium Unii Europejskiej, usług:”;

b) część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– miejscem świadczenia usług jest miejsce, gdzie podmioty te posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.”;

10) art. 28m i 28n otrzymują brzmienie:

„Art. 28m. W przypadku świadczenia usług telekomunikacyjnych lub usług nadawczych radiowych i telewizyjnych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu na terytorium państwa

członkowskiego, przez podatnika, który posiada siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy te usługi, poza terytorium Unii Europejskiej, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiada stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu poza terytorium Unii Europejskiej, których faktyczne użytkowanie i wykorzystanie ma miejsce na terytorium państwa członkowskiego, na którym podmiot będący usługobiorcą posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu – miejscem świadczenia tych usług jest terytorium państwa członkowskiego, na którym podmiot będący usługobiorcą posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

- Art. 28n. 1. W przypadku świadczenia usług turystyki, o których mowa w art. 119, miejscem świadczenia jest miejsce, gdzie usługodawca posiada siedzibę działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. W przypadku gdy usługi turystyki, o których mowa w art. 119, są świadczone ze stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej usługodawcy znajdującego się w innym miejscu niż jego siedziba działalności gospodarczej, miejscem świadczenia tych usług jest to stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.
 3. W przypadku gdy usługodawca nie posiada siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 2, miejscem świadczenia usług

turystyki, o których mowa w art. 119, jest miejsce, w którym posiada on stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.”;

11) w art. 31a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania są określone w walucie obcej, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego, z zastrzeżeniem ust. 2 – 4.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku usług wstępu na imprezy masowe w rozumieniu ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 62, poz. 504 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 152, poz. 1021) kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania wyrażone w walucie obcej mogą być przeliczane na złote zgodnie z przepisami celnymi, stosowanymi na potrzeby obliczania wartości celnej importowanych towarów.”;

12) w art. 88 w ust. 3a w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wystawionymi przez podmiot nieistniejący”;

13) w art. 89 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podmiotów nieposiadających siedziby działalności gospodarczej, stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywano transakcji gospodarczych, stałego miejsca zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu na terytorium kraju, niedokonujących sprzedaży na terytorium kraju”;

14) w art. 96 ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Na wniosek podatnika świadczącego usługi międzynarodowego przewozu drogowego, polegającego na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi na terytorium innego niż terytorium kraju państwa członkowskiego, przez podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczą te usługi, na terytorium innego niż terytorium kraju państwa członkowskiego, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiadających stałe miejsce zamieszkania albo zwykłe miejsce pobytu na terytorium innego niż terytorium kraju państwa członkowskiego, naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany do wydania kopii potwierdzenia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego w liczbie wskazanej we wniosku.”;

15) art. 96a otrzymuje brzmienie:

„Art. 96a. W przypadku świadczenia usług międzynarodowego przewozu drogowego, polegającego na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi na terytorium innego niż terytorium kraju państwa członkowskiego, przez podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczą te usługi, na terytorium innego niż terytorium kraju państwa członkowskiego, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiadających stałe miejsce zamieszkania albo zwykłe miejsce pobytu na terytorium innego niż terytorium kraju państwa

członkowskiego, kierujący pojazdem w trakcie wykonywania tych przewozów na terytorium kraju jest obowiązany do:

- 1) posiadania potwierdzenia zarejestrowania tego podatnika jako podatnika VAT czynnego lub kopii takiego potwierdzenia, o której mowa w art. 96 ust. 14 – w przypadku obowiązku złożenia przez podatnika zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 96 ust. 1, albo
- 2) posiadania wydruku potwierdzenia, o którym mowa w art. 134a ust. 4 – w przypadku złożenia przez podatnika zgłoszenia, o którym mowa w art. 134a ust. 1.”;

16) w art. 119 w ust. 3 uchyla się pkt 1;

17) w art. 126 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stałe miejsce zamieszkania, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość.”;

18) w art. 131 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podmiotach zagranicznych – rozumie się przez to osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nieposiadające siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej, wykonujące czynności podlegające opodatkowaniu VAT na terytorium Unii Europejskiej, które nie zarejestrowały swojej działalności na terytorium Unii Europejskiej i wobec których nie powstaje wymóg identyfikacji na potrzeby VAT na terytorium państwa członkowskiego;”;

19) w art. 132:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3, dokonuje się za pomocą aplikacji informatycznej udostępnionej na stronie podmiotowej biuletynu informacji publicznej ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Zgłoszenie to powinno zawierać: nazwę podmiotu zagranicznego, jego adres opatrzony kodem pocztowym, adres poczty elektronicznej, adres stron internetowych należących do tego podmiotu, przyznany mu w państwie siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej numer podatkowy oraz informację, że podmiot zagraniczny nie został zidentyfikowany na potrzeby VAT na terytorium Unii Europejskiej.”,

b) uchyla się ust. 8;

20) w dziale XII po rozdziale 7 dodaje się rozdział 7a w brzmieniu:

„Rozdział 7a

Szczególna procedura w zakresie świadczenia usług
międzynarodowego okazjonalnego przewozu drogowego osób

Art. 134a. 1. Podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczą te usługi, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiadający stałe miejsce zamieszkania albo zwykłe miejsce pobytu na terytorium innego niż terytorium kraju państwa członkowskiego, świadczący wyłącznie usługi międzynarodowego przewozu drogowego, polegającego na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi na terytorium innego

niż terytorium kraju państwa członkowskiego, niekorzystający z możliwości odliczania podatku naliczonego, otrzymania zwrotu tego podatku lub zwrotu różnicy podatku, o której mowa w art. 87 ust. 1, mogą złożyć zgłoszenie informujące o zamiarze skorzystania ze szczególnej procedury rozliczania podatku wobec tych usług, o której mowa w ust. 2 – 6, w art. 134b oraz 134c.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, podatnicy składają do naczelnika drugiego urzędu skarbowego drogą elektroniczną.
3. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się za pomocą aplikacji informatycznej udostępnionej na stronie podmiotowej biuletynu informacji publicznej ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Zgłoszenie to powinno zawierać: nazwę podatnika, o którym mowa w ust. 1, jego adres opatrzony kodem pocztowym, adres poczty elektronicznej, numer identyfikacji podatkowej dla celów podatku od wartości dodanej, przyznany mu w państwie członkowskim siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy te usługi, a w przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, stałego miejsca zamieszkania albo zwykłego miejsca pobytu, oraz informację, że podatnik ten nie został zarejestrowany jako podatnik VAT czynny, zgodnie z art. 96 ust. 4.
4. Naczelnik drugiego urzędu skarbowego nadaje podatnikowi, który złożył zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, numer identyfikacyjny na potrzeby wykonywanych przez niego na terytorium kraju

usług, o których mowa w ust. 1, i potwierdza jego zidentyfikowanie jako „podatnika VAT – przewozy okazjonalne” z wykorzystaniem drogi elektronicznej.

5. Podatnik zidentyfikowany jako podatnik VAT – przewozy okazjonalne jest obowiązany do zawiadomienia naczelnika drugiego urzędu skarbowego o wszelkich zmianach danych objętych zgłoszeniem, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.
6. W przypadku gdy podatnik zidentyfikowany jako podatnik VAT – przewozy okazjonalne:
 - 1) zawiadomi naczelnika drugiego urzędu skarbowego o zaprzestaniu wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, lub
 - 2) nie zawiadamiając naczelnika drugiego urzędu skarbowego o zaprzestaniu albo zawieszeniu wykonywania usług, o których mowa w ust. 1, nie składa deklaracji VAT, o której mowa w art. 134b ust. 1, przez kolejne cztery kwartały, lub
 - 3) przestaje spełniać warunki, o których mowa w art. 134a ust. 1, niezbędne do korzystania z procedury szczególnej określonej w niniejszym rozdziale
 - naczelnik drugiego urzędu skarbowego z wykorzystaniem drogi elektronicznej zawiadamia podatnika o wygaśnięciu jego identyfikacji na potrzeby wykonywanych przez niego na terytorium kraju usług, o których mowa w ust. 1.

Art. 134b. 1. Podatnicy zidentyfikowani jako podatnicy VAT – przewozy okazjonalne są obowiązani drogą

elektroniczną składać do drugiego urzędu skarbowego deklaracje podatkowe na potrzeby rozliczenia podatku z tytułu wykonywania usług, o których mowa w art. 134a ust. 1, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy.

2. Deklaracja podatkowa, o której mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 134a ust. 4;
 - 2) numer rejestracyjny autobusu, liczbę przewożonych osób i wartość świadczonych tym autobusem na terytorium kraju usług bez podatku;
 - 3) ogółem wartość świadczonych na terytorium kraju usług bez podatku będącą podstawą opodatkowania;
 - 4) stawkę podatku;
 - 5) całkowitą kwotę podatku podlegającego wpłacie do urzędu skarbowego.
3. Kwoty w deklaracji, o której mowa w ust. 1, są wyrażane w złotych polskich.
4. W przypadku gdy płatności z tytułu świadczenia usług, o których mowa w art. 134a ust. 1, odbywały się w innych walutach niż złoty polski, przeliczenia na złote można dokonać zgodnie z przepisami celnymi stosowanymi na potrzeby określenia wartości celnej importowanych towarów.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podatnicy są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wpłacenia podatku należnego w złotych polskich w terminie, o którym

mowa w ust. 1, na rachunek bankowy drugiego urzędu skarbowego.

Art. 134c. 1. Podatnicy zidentyfikowani jako podatnicy VAT – przewoźnicy okazjonalni są obowiązani prowadzić ewidencję w postaci elektronicznej, zawierającą dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokości kwoty podatku należnego oraz inne dane służące do prawidłowego sporządzenia deklaracji, o której mowa w art. 134b ust. 1.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna być udostępniona przez podatnika drogą elektroniczną, zgodnie z odrębnymi przepisami, na każde żądanie naczelnika drugiego urzędu skarbowego.

3. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, należy przechowywać przez okres 5 lat od zakończenia roku, w którym dokonano świadczenia usług, o których mowa w art. 134a ust. 1.”;

21) użyte w różnym przypadku w art. 3 ust. 3 pkt 2, art. 12a ust. 1, art. 15 ust. 7 i 10, art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5, ust. 1a, ust. 5 pkt 1 oraz art. 100 ust. 10 pkt 1 i 2 wyrazy „stałe miejsce prowadzenia działalności” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej”;

22) dodaje się załącznik nr 11 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Obowiązkowi ewidencyjnemu, o którym mowa w ust. 1, nie podlegają podatnicy, którzy uzyskali numer identyfikacyjny na podstawie art. 132 ust. 5 oraz art. 134a ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾).”;

2) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego są obowiązani dokonać zgłoszenia identyfikacyjnego przed dokonaniem pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu jednym z tych podatków. Zgłoszenia identyfikacyjnego dokonuje się niezależnie od zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z późn. zm.⁴⁾).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.⁵⁾) w art. 87 w ust. 1 w pkt 2 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) przy wykonywaniu międzynarodowego przewozu drogowego, polegającego na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi na terytorium innego niż terytorium kraju państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy te usługi, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiadającego stałe miejsce zamieszkania albo zwykle miejsce pobytu na terytorium innego niż terytorium kraju państwa członkowskiego – potwierdzenie lub kopię potwierdzenia zarejestrowania jako podatnika VAT

czynnego albo wydruk potwierdzenia identyfikacji jako podatnika VAT – przewozy okazjonalne.”.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 14, 15 i 20, art. 2 i art. 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

-
- ¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2011, str. 1).
- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 116, poz. 979, Nr 195, poz. 1504, Nr 201, poz. 1540 i Nr 215, poz. 1666, z 2010 r. Nr 57, poz. 357, Nr 75, poz. 473, Nr 107, poz. 679, Nr 226, poz. 1476, Nr 238, poz. 1578, Nr 247, poz. 1652 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 64, poz. 332.
- ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 209, poz. 1318, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97 i Nr 166, poz. 1317 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1306.
- ⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 98, poz. 819, Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1667 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 151, poz. 1013, Nr 226, poz. 1477 i Nr 238, poz. 1578.
- ⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 43, poz. 246, Nr 164, poz. 1107, Nr 225, poz. 1466, Nr 247, poz. 1652 i Nr 249, poz. 1656 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 30, poz. 151 i Nr 48, poz. 247.

Wykaz towarów, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy

Poz.	Symbol PKWiU	Nazwa towaru (grupy towarów)
1	ex 24.10.14.0	Granulki i proszek z surówki, surówki zwierciadlistej lub stali – wyłącznie wlewki do przetopienia
2	ex 24.45.30.0	Pozostałe metale nieżelazne i wyroby z nich; cermetale; popiół i pozostałości zawierające metale i związki metali – wyłącznie odpady i złom metali nieszlachetnych
3	38.11.51.0	Odpady szklane
4	38.11.54.0	Pozostałe odpady gumowe
5	38.11.55.0	Odpady z tworzyw sztucznych
6	ex 38.11.58.0	Odpady inne niż niebezpieczne zawierające metal – wyłącznie: 1) żużel granulowany pochodzący z produkcji żelaza i stali, 2) żużle z wyłączeniem żużla granulowego, zendra oraz inne odpady hutnicze hutnictwa żelaza i stali,

		<p>3) żuźle, popioły i odpady (z wyjątkiem żużli, popiołów i odpadów hutnictwa żelaza i stali), które zawierają metale, arsen, lub ich związki,</p> <p>4) odpady i złom z miedzi, niklu, aluminium, ołowiu, cynku, cyny, pozostałych metali nieszlachetnych,</p> <p>5) odpady i złom metali szlachetnych lub metali platerowanych metalami szlachetnymi,</p> <p>6) odpady i złom związków metali szlachetnych, w szczególności stosowane do odzysku metali szlachetnych</p>
7	38.12.27	Odpady i braki ogniwi i akumulatorów elektrycznych; zużyte ogniwa i baterie galwaniczne oraz akumulatory elektryczne

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą VAT”, regulująca kwestie związane z opodatkowaniem podatkiem od towarów i usług, stanowi implementację wspólnotowych reguł opodatkowania podatkiem VAT, tj. dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2006/112/WE”.

15 marca 2011 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2011, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem nr 282/2011”, które będzie stosowane od dnia 1 lipca 2011 r. W związku z tym zachodzi konieczność dostosowania niektórych przepisów ustawy VAT do ww. rozporządzenia.

Ponadto z uwagi na brak definicji ustawowej złomu powodujący wątpliwości interpretacyjne konieczne jest doprecyzowanie katalogu odpadów przetwarzalnych, które są objęte mechanizmem odwróconego obciążenia (ang. reverse charge). Przyjęcie takiego rozwiązania przyczyni się do lepszej realizacji celu, dla którego mechanizm ten został wprowadzony, tj. wyeliminowanie patologii w obrocie surowcami wtórnymi, skutkujących uszczupleniami w dochodach budżetu państwa oraz zakłócających konkurencję gospodarczą.

Jednocześnie, w szczególności w związku z organizacją przez Polskę EURO 2012, proponuje się wprowadzenie w ustawie VAT uproszczenia odnośnie do rozliczeń dokonywanych w walucie obcej (tj. sposobu przeliczania kursów) dotyczących usług wstępu na imprezy masowe. Wprowadzone uproszczenie opiera się na zawartym w art. 91 dyrektywy 2006/112/WE upoważnieniu o charakterze fakultatywnym, zgodnie z którym państwa członkowskie – w odniesieniu do niektórych transakcji innych niż import towarów lub w stosunku do niektórych kategorii podatników – mogą stosować kurs wymiany ustalony zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego obowiązującymi w zakresie obliczania wartości celnej.

Konieczna jest również zmiana przepisów ustawy VAT w związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TS UE) z dnia 22 grudnia 2010 r. znak C-438/09 Dankowski (Dz. Urz. UE C 63 z 26.02.2011, str. 8) dotyczącym prawa do odliczenia podatku z faktur wystawionych przez podmiot niezarejestrowany do celów podatku VAT.

Ponadto, z uwagi na zgłaszane uciążliwości związane z rejestracją i rozliczaniem podatku VAT na zasadach ogólnych przez przedsiębiorców zagranicznych wykonujących okazjonalne przewozy autokarowe na terytorium Polski (przepisy w tym zakresie – po wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie C-311/09-KE przeciwko Polsce – weszły w życie 1 stycznia 2011 r.), proponuje się wprowadzenie uproszczonej rejestracji dla niektórych tych podatników i uproszczonego sposobu rozliczania przez nich podatku, tak aby zracjonalizować obowiązki administracyjne związane z wypełnianiem przez tych podatników obowiązków w podatku VAT po ww. wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W tym celu, oprócz zmian w ustawie VAT, konieczne jest wprowadzenie również zmian w ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o NIP”, oraz ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o transporcie drogowym”.

I. Zmiany wynikające z dostosowania przepisów ustawy VAT do przepisów rozporządzenia nr 282/2011

1. Techniczna zmiana w definicji pojęcia „eksportu towarów”

W art. 2 pkt 8 lit. b ustawy VAT znajduje się odwołanie do art. 16 rozporządzenia Rady (WE) nr 1777/2005 z dnia 17 października 2005 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 77/388/EWG w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 288 z 29.10.2005, str. 1). W związku z przyjęciem rozporządzenia nr 282/2011 zaproponowano modyfikację definicji eksportu towarów uwzględniającą przepisy rozporządzenia nr 282/2011 oraz art. 146 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE bez bezpośredniego odwoływania się do art. 47 tego rozporządzenia – art. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy.

2. Techniczna zmiana w definicji pojęcia „usług elektronicznych”

W art. 2 pkt 26 ustawy zdefiniowano pojęcie usług elektronicznych przez odesłanie do usług, o których mowa w art. 11 rozporządzenia nr 1777/2005, z uwzględnieniem art. 12 tego rozporządzenia. W związku z przyjęciem rozporządzenia nr 282/2011 proponuje się dostosować odwołanie przez odniesienie się do art. 7 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 282/2011 (art. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy).

3. Wybór opodatkowania wewnątrzspółnotowego nabycia towarów przez podanie dostawcy towarów numeru identyfikacyjnego VAT UE

W art. 10 ustawy proponuje się zmianę brzmienia ust. 6 i 7 ustawy (art. 1 pkt 2 projektu ustawy), która umożliwi m.in. prawidłową implementację art. 4 rozporządzenia nr 282/2011. Zgodnie z propozycją podatnicy oraz osoby prawne niebędące podatnikami mogą wybrać opodatkowanie wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów przez złożenie pisemnego oświadczenia o takim wyborze lub podanie dokonującemu dostawy towarów numeru, o którym mowa w art. 97 ust. 10. Wybór opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów będzie wiążący dla podmiotu, nadal jak dotychczas, 2 lata, z tym, że – w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych – proponuje się, aby okres ten biegł od dokonania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dla którego dokonano takiego wyboru.

4. Zmiany techniczne wynikające ze zdefiniowania w rozporządzeniu nr 282/2011 pojęć siedziby działalności gospodarczej, stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, stałego miejsca zamieszkania i zwykłego miejsca pobytu na potrzeby określenia m.in. miejsca świadczenia – rozdział V sekcja 1 rozporządzenia nr 282/2011

W art. 3 ust. 3 pkt 2, art. 12a ust. 1, art. 15 ust. 7 i 10, art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5, ust. 1a, ust. 5 pkt 1, art. 100 ust. 10 pkt 1 i 2 ustawy (art. 1 pkt 21 projektu ustawy), art. 22 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy (art. 1 pkt 4 projektu ustawy), art. 28b i 28c (art. 1 pkt 6 projektu ustawy), art. 28k ustawy (art. 1 pkt 8 projektu ustawy), art. 28l ustawy (art. 1 pkt 9 projektu ustawy), art. 28m i 28n ustawy (art. 1 pkt 10 projektu ustawy), art. 89 ust. 1 pkt 3 ustawy (art. 1 pkt 13 projektu ustawy), art. 96 ust. 14 ustawy (art. 1 pkt 14 projektu ustawy), art. 96a ustawy (art. 1 pkt 15 projektu ustawy), art. 126 ust. 2 ustawy (art. 1 pkt 17 projektu ustawy), art. 131 pkt 2 (art. 1 pkt 18 projektu ustawy), proponuje się techniczne zmiany związane przede wszystkim ze zdefiniowaniem w rozporządzeniu nr 282/2011 pojęcia siedziby działalności gospodarczej, stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, stałego miejsca zamieszkania oraz zwykłego miejsca pobytu. Ponieważ w obecnym stanie prawnym pojęcia wprowadzone ww. rozporządzeniem nie są tożsame z pojęciami użytymi w systematyce ustawy VAT, istnieje konieczność usystematyzowania powyższych pojęć w sposób jednoznaczny i zgodny z ich odpowiednikami w rozporządzeniu nr 282/2011.

W związku z zaproponowanymi zmianami w brzmieniu art. 28n (art. 1 pkt 10 projektu ustawy) konieczne jest uchylene korespondującego z tym przepisem pkt 1 w ust. 3 w art. 119 (art. 1 pkt 16 projektu ustawy).

5. Zmiany wynikające z brzmienia art. 19 akapit 3 rozporządzenia nr 282/2011

W art. 28b ust. 4 ustawy (art. 1 pkt 6 projektu ustawy) proponuje się dodanie słowa „wyłącznie” w związku z brzmieniem art. 19 akapit 3 rozporządzenia nr 282/2011. Przepis ten stanowi, że w przypadku gdy jedna i ta sama usługa jest przeznaczona jednocześnie do użytku prywatnego podatnika, w tym jego personelu, jak i do celów związanych z działalnością gospodarczą podatnika, świadczenie tej usługi jest objęte wyłącznie art. 44 dyrektywy 2006/112/WE, pod warunkiem braku nadużyć. Zmiana ta ma zapewnić opodatkowanie pojedynczej usługi, nabytej jednocześnie do celów związanych z działalnością gospodarczą, jak również wykorzystywaną do celów prywatnych, tylko w jednym miejscu. W przypadku zatem gdy usługa będzie przeznaczona zarówno do celów działalności gospodarczej, jak i osobistych podatnika, zastosowanie znajdzie zasada wskazana w przepisie art. 28b ustawy, natomiast gdy usługa będzie przeznaczona wyłącznie do użytku prywatnego usługobiorcy, w tym jego personelu, miejsce jej świadczenia będzie wyznaczała reguła zawarta w art. 28c ustawy.

6. Zmiany wynikające z brzmienia art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 282/2011

W art. 28a pkt 1 lit. b ustawy VAT (art. 1 pkt 5 projektu) proponuje się dodanie wyrazów „lub zobowiązana do identyfikacji” z uwagi na fakt, że rozporządzenie nr 282/2011 w art. 17 uznaje za podatnika, na potrzeby stosowania art. 43 dyrektywy 2006/112/WE, nie tylko zidentyfikowaną, ale również zobowiązaną do identyfikacji, dla celów VAT, na mocy art. 214 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy, osobę prawną niebędącą podatnikiem.

7. Kompleksowe uregulowanie miejsca świadczenia usług transportu towarów

Celem kompleksowego uregulowania w ustawie o VAT miejsca świadczenia usług transportu towarów proponuje się rozszerzyć przepis art. 28f ustawy o VAT o dodatkowy ust. 2a (art. 1 pkt 7 projektu), w którym zostaną zawarte regulacje dotyczące świadczenia usług transportu towarów na rzecz polskich podatników lub podatników z krajów trzecich, w sytuacji gdy transport jest wykonywany w całości na terytorium kraju lub poza terytorium Unii Europejskiej. W obecnym stanie prawnym część tych regulacji znajduje się w przepisie § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 kwietnia 2011 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 73, poz. 392). Należy wskazać, że powyższe zmiany realizują postanowienia przepisu art. 59a dyrektywy 2006/112/WE. Zgodnie bowiem z tym przepisem, w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, braku opodatkowania lub zakłóceniu konkurencji w odniesieniu do niektórych usług, państwa członkowskie mogą uznać, że dana usługa ze względu na jej faktyczne użytkowanie i wykorzystanie ma miejsce poza terytorium Unii Europejskiej lub na ich terytorium.

W przypadku usług wskazanych w projektowanym brzmieniu ust. 2a art. 28f mamy do czynienia z faktycznym ich wykorzystywaniem poza terytorium Unii Europejskiej lub na terytorium kraju, dlatego też zasadne jest dokonanie w powyższym zakresie proponowanych zmian, co pozwoli zrealizować cele wskazane w ww. art. 59a dyrektywy 2006/112/WE.

8. Zmiana w zakresie stosowania bezpiecznego podpisu elektronicznego w odniesieniu do podmiotów zagranicznych świadczących na terytorium Unii Europejskiej usługi elektroniczne osobom niepodlegającym opodatkowaniu, które mają siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Unii Europejskiej

Z uwagi na fakt, że obecny przepis ustawowy art. 132 ust. 4 ustawy jest zbyt restrykcyjny, jeżeli chodzi o dokonanie zgłoszenia za pomocą bezpiecznego podpisu elektronicznego, proponuje się w art. 1 pkt 19 lit. a projektu ustawy modyfikację tego przepisu polegającą na odejściu od stosowania bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu na rzecz wyłącznego stosowania aplikacji informatycznej udostępnionej na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Powyższa aplikacja w obecnym stanie prawnym jest już stosowana jako alternatywa do ww. podpisu na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 października 2004 r. w sprawie innego sposobu dokonywania zgłoszenia informującego o zamiarze skorzystania ze specjalnych procedur rozliczania VAT usług elektronicznych (Dz. U. Nr 224, poz. 2276). Z uwagi na propozycję przeniesienia do ustawy rozwiązań przewidzianych w ww. rozporządzeniu konieczne jest uchylene ust. 8 w art. 132 (art. 1 pkt 19 lit. b projektu ustawy) zawierającego delegację do wydania przedmiotowego rozporządzenia. Tym samym zmiana zaproponowana w art. 1 pkt 19 projektu ustawy nie niesie ze sobą żadnych dodatkowych ani nowych obowiązków dla podatnika i ma jedynie charakter upraszczający oraz porządkowy. W art. 2 projektu ustawy doprecyzowano również, że podmioty zagraniczne wskazane w dziale XII rozdziale 7 ustawy VAT, korzystające ze szczególnej procedury, nie podlegają obowiązkowi ewidencyjnemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy o NIP.

- II. Zmiany mające na celu doprecyzowanie katalogu odpadów przetwarzalnych, które są objęte mechanizmem odwróconego obciążenia (ang. reverse charge)

Zaproponowana zmiana w art. 17 ust. 1 pkt 7 (art. 1 pkt 3 projektu ustawy) ustawy o VAT ma na celu doprecyzowanie katalogu odpadów przetwarzalnych, do których stosuje się objęcie mechanizmem odwróconego obciążenia (ang. reverse charge mechanizm). Podkreślenia wymaga, że obecny zakres stosowania tego mechanizmu został poszerzony o takie towary,

jak zużyte akumulatory elektryczne czy odpady szklane, gumowe i z tworzyw sztucznych. Mechanizm odwróconego obciążenia zmieniający system naliczania i odliczania podatku od towarów i usług w obrocie złomem, polegający na przesunięciu obowiązku podatkowego rozliczenia tego ze sprzedawcy na nabywcę, wprowadzony został ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach (Dz. U. Nr 64, poz. 332). Rozwiązanie to z uwagi na brak definicji ustawowej złomu powoduje wątpliwości interpretacyjne, przez co nie w pełni realizuje cel, dla którego zostało wprowadzone, tj. wyeliminowania patologii w obrocie surowcami wtórnymi, skutkujących uszczupleniami w dochodach budżetu państwa oraz zakłócających konkurencję gospodarczą. Proponuje się zatem wprowadzenie do ustawy o VAT załącznika nr 11 (art. 1 pkt 22 projektu ustawy) zawierającego katalog towarów, których dostawa objęta byłaby systemem ww. rozliczenia podatku. Dzięki tej zmianie podatnicy uczestniczący w transakcjach na rynku surowców wtórnych zyskaliby pewność prawną, w przypadku których dostaw, osobą zobowiązaną do rozliczenia podatku VAT będzie nabywca a nie sprzedawca. Jak już zaznaczono, w odróżnieniu od stanu prawnego obowiązującego przed wejściem w życie proponowanej zmiany, katalog ten jest szerszy i nie dotyczy tylko złomu metali. Ujęto w nim m.in. takie odpady, których odzysk i przetwarzanie stwarza, sygnalizowane przez organizacje przedstawicielskie przedsiębiorców działających w szeroko definiowanej branży złomu, ryzyko wystąpienia nadużyć podatkowych (takie, jak złom tzw. akumulatorowy). Proponowany katalog towarów jest zbieżny z wprowadzonym od 1 stycznia 2011 r. w Niemczech, co powinno przeciwdziałać przechodzeniu nieuczciwych podatników z rynku niemieckiego, działających w ww. obszarach, do Polski.

Zaprojektowane rozwiązanie odpowiada przepisom unijnym. Na stosowanie mechanizmu polegającego na przesunięciu obowiązku zapłaty podatku VAT na osobę, na rzecz której dokonywana jest dostawa m.in. towarów wymienionych w zaproponowanym załączniku nr 11 zezwalają przepisy art. 199 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2006/112/WE (w związku z załącznikiem nr VI do dyrektywy). Wprowadzenie tych zmian w polskich przepisach podyktowane jest również zmianami w ustawodawstwach państw członkowskich UE sąsiadujących z Polską i istniejącym ryzykiem przenoszenia się na polski rynek oszustw z tych państw.

- III. Zmiany o charakterze upraszczającym dotyczące przeliczania kursów przy usługach wstępu na imprezy masowe, służące w szczególności sprawnej organizacji EURO 2012

Zawarte w dotychczasowym art. 31a ustawy o VAT zasady przeliczania kwot wyrażonych w walucie obcej oparte są na art. 91 dyrektywy 2006/112/WE. Jednakże ww. dyrektywa – w ust. 2 akapit 3 wskazanego artykułu – zawiera dodatkowo upoważnienie o charakterze fakultatywnym, zgodnie z którym państwa członkowskie – w odniesieniu do niektórych transakcji innych niż import towarów lub w stosunku do niektórych kategorii podatników – mogą stosować kurs wymiany ustalony zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego obowiązującymi w zakresie obliczania wartości celnej. Zagadnienia kursu wymiany walut, stosowanego w celu ustalenia wartości celnej towaru, zostały natomiast uregulowane w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie kursu wymiany stosowanego w celu ustalenia wartości celnej (Dz. U. Nr 87, poz. 827) oraz w przepisach art. 168 – 172 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 253 z 11.10.1993 r., str. 1, z późn. zm.). Zgodnie z powyższymi aktami prawnymi dla ustalenia wartości celnej wykorzystuje się bieżące kursy średnie walut obcych w złotych, wyliczane i ogłaszane przez Narodowy Bank Polski, natomiast stosuje się je według zasad wynikających bezpośrednio z przepisów wspólnotowych zawartych m.in. w ww. rozporządzeniu wykonawczym. Jedną z zasad, o których mowa, wprowadza art. 169 ust. 1 i 2 rozporządzenia, zgodnie z którym bieżące kursy średnie dla celów ustalania wartości celnej są – co do zasady – wyliczane i publikowane w przedostatnią środę miesiąca (publikacja jest możliwa również w dniu następnym) oraz stosowane przez następujący po nim miesiąc kalendarzowy.

Biorąc pod uwagę powyższe upoważnienie, zasadne wydaje się skorzystanie z przedstawionej w dyrektywie możliwości spełniającej w tym przypadku przede wszystkim funkcję uproszczenia rozliczeń dokonywanych w walucie obcej przez podatników świadczących usługi wstępu na imprezy masowe. Mając na uwadze wskazany cel, zasadne jest również, aby grupę uprawnioną do skorzystania z uproszczenia określić możliwie szeroko, przez przedmiotowe odniesienie się do transakcji dotyczących usług wstępu na imprezy masowe w rozumieniu ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 62, poz. 504 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 152, poz. 1021).

IV. Zmiana będąca realizacją wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TS UE) z dnia 22 grudnia 2010 r. w sprawie C-438/09 Dankowski

W art. 88 ust. 3a pkt 1 lit. a ustawy (art. 1 pkt 12 projektu ustawy) proponuje się wykreślić wyrazy „lub nieuprawniony do wystawiania faktur lub faktur korygujących”. Zmiana ta

stanowi wykonanie ww. wyroku dotyczącego prawa do odliczenia podatku z faktur wystawionych przez podmiot niezarejestrowany do celów podatku VAT. Uwzględniając ww. orzeczenie, w art. 88 ust. 3a pkt 1 lit. a ustawy VAT zrezygnowano z utrzymania zakazu odliczenia podatku naliczonego, w przypadku gdy wystawcą jest podmiot nieuprawniony do wystawiania faktur.

V. Zmiany, będące konsekwencją wyroku TS UE z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie C-311/09 (Komisja Europejska przeciwko Polsce), wprowadzające uproszczoną rejestrację i rozliczanie podatku przez podmioty zagraniczne świadczące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej okazjonalne przewozy drogowe osób pojazdami zarejestrowanymi za granicą

W art. 1 pkt 20 projektu ustawy proponuje się dodanie do ustawy VAT rozdziału 7a (art. 134a – 134c) regulującego w sposób kompleksowy szczególną procedurę w zakresie rejestracji i rozliczania podatku przez podmioty zagraniczne świadczące usługi międzynarodowego okazjonalnego przewozu drogowego osób. Procedura ta dotyczy podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej, stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczą te usługi, a w przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiadają stałe miejsce zamieszkania albo zwykle miejsce pobytu na terytorium innego niż terytorium kraju państwa członkowskiego, świadczących wyłącznie usługi międzynarodowego przewozu drogowego, polegające na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi na terytorium innego niż terytorium kraju państwa członkowskiego. Przewiduje ona możliwość skorzystania z uproszczonej rejestracji w zakresie identyfikacji podatkowej dla celów podatku VAT tych podatników oraz uproszczonego rozliczania podatku w odniesieniu do świadczonych przez nich wskazanych wyżej usług. Warunkiem skorzystania z tej procedury jest niekorzystanie przez tych podatników z możliwości odliczenia podatku naliczonego, otrzymania zwrotu podatku lub zwrotu różnicy podatku, o której mowa w art. 87 ust. 1 ustawy (art. 134a ust. 1 ustawy).

W celu skorzystania z tej procedury podatnik powinien złożyć zgłoszenie informujące o zamiarze skorzystania z tej procedury do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście drogą elektroniczną za pomocą aplikacji informatycznej udostępnionej na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Następnie Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście nada takiemu podatnikowi numer identyfikacyjny na potrzeby wykonywanych

przez niego usług na terytorium kraju i potwierdzi jego zidentyfikowanie jako „podatnika VAT – przewozy okazjonalne” (art. 134a ust. 2 – 4 ustawy). Tak zidentyfikowany podatnik będzie obowiązany drogą elektroniczną składać do urzędu skarbowego deklaracje podatkowe, zawierające m.in. numer identyfikacyjny, numer rejestracyjny autobusu, liczbę przewożonych osób i wartość świadczonych tym autobusem na terytorium kraju usług bez podatku, ogółem wartość świadczonych usług bez podatku, stawkę podatku oraz całkowitą kwotę podatku należnego, za okresy kwartalne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy. Podatek należny z tytułu świadczenia okazjonalnych przewozów wpłacany byłby w tym samym terminie na rachunek Drugiego Urzędu Skarbowego (art. 134b ustawy).

Celem projektowanej szczególnej procedury jest uproszczenie podatnikom zagranicznym świadczącym w Polsce okazjonalne przewozy osób rejestracji i rozliczania podatku VAT. Uproszczenie to nakierowane jest na podmioty, które nie wykazują odliczeń podatku naliczonego, w tym zwrotów podatku VAT na rachunek bankowy. Obecnie podmioty te obowiązane są uzyskać numer ewidencyjny NIP oraz zarejestrować się jako podatnik VAT czynny i rozliczać podatek z tytułu świadczenia okazjonalnych przewozów osób autobusami na ogólnych zasadach, co się wiąże z koniecznością wypełniania i składania szeregu dokumentów. Jest to znaczne obciążenie dla tych podmiotów, nieposiadających w Polsce siedziby działalności, stałego miejsca prowadzenia działalności, jak również miejsca zamieszkania albo pobytu, przy uwzględnieniu okazjonalnego charakteru wykonywanych przez nich usług. Mając na uwadze powyższe, proponuje się, aby podmioty korzystające ze szczególnej procedury były zwolnione z obowiązku składania zgłoszenia rejestracyjnego dla celów podatku VAT na zasadach ogólnych oraz nie podlegały również obowiązkowi ewidencyjnemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy o NIP (art. 2 projektu ustawy).

Ponadto projekt zawiera odpowiednie zmiany zobowiązujące kierującego autobusem do posiadania wydruku potwierdzenia identyfikacji jako „podatnika VAT – przewozy okazjonalne”, w sytuacji gdy podatnik skorzysta z uproszczonej procedury. Zmiany te dotyczą art. 96a ustawy VAT (art. 1 pkt 15 projektu ustawy) oraz art. 87 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy o transporcie drogowym (art. 3 projektu ustawy). Zmiany w ww. ustawie o transporcie drogowym mają charakter doprecyzowujący oraz dostosowujący związany z wprowadzeniem szczególnej procedury. Uszczegółowiono, że zmieniany przepis dotyczy podatników świadczących usługi okazjonalnego przewozu osób autobusami zarejestrowanymi na terytorium innego niż terytorium kraju państwa członkowskiego. Ponadto, analogicznie do

zmian technicznych wynikających ze zdefiniowania w rozporządzeniu nr 282/2011 pojęć siedziby działalności gospodarczej, stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, stałego miejsca zamieszkania i zwykłego miejsca pobytu, opisanych w pkt I.4 uzasadnienia, dokonano odpowiednich zmian w ww. przepisie ustawy o transporcie drogowym oraz art. 96 ust. 14 ustawy (art. 1 pkt 14 projektu ustawy). Również, z uwagi na wprowadzenie szczególnej procedury, konieczne było uzupełnienie katalogu niezbędnych dokumentów posiadanych przez kierowcę o wydruk potwierdzenia identyfikacji jako „podatnika VAT – przewozy okazjonalne” w sytuacji korzystania z tej procedury przez podatnika, wykonującego okazjonalne przewozy osób na terytorium kraju. Zarówno w art. 3, jak i w art. 1 pkt 14 wskazano, że regulacje tam zawarte dotyczą autobusów zarejestrowanych na terytorium innego niż terytorium kraju państwa członkowskiego. Brak jest uzasadnienia, aby te regulacje obejmowały również autobusy zarejestrowane w państwie trzecim, gdyż obecnie usługi okazjonalnego przewozu takimi autobusami są zwolnione od podatku od towarów i usług.

Projekt ustawy w art. 4 przewiduje jej wejście w życie z dniem 1 lipca 2011 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 14, 15 i 20, art. 2 i art. 3, które miałyby wejść w życie z dniem 1 stycznia 2012 r. Data wejścia w życie noweli (1 lipca 2011 r.) skorelowana jest z datą stosowania rozporządzenia nr 282/2011. Natomiast data wejścia w życie regulacji związanych z uproszczeniem wypełniania obowiązków podatkowych przez podmioty zagraniczne świadczące usługi okazjonalnego przewozu autobusami zarejestrowanymi na terytorium innego niż terytorium kraju państwa członkowskiego wiąże się z koniecznością dostosowania aplikacji informatycznej obsługującej rejestrację i rozliczenia tych podmiotów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Analiza wpływu projektowanej ustawy, w szczególności na

1.1 Sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na wzrost wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

1.2 Rynek pracy

Realizacja projektowanego aktu nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

1.3 Konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Z uwagi na doprecyzowujący charakter zmian przepisów ustawy VAT nie przewiduje się wpływu projektu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, z wyjątkiem przepisów upraszczających rejestrację i rozliczanie podatku w odniesieniu do podmiotów świadczących usługi międzynarodowego przewozu drogowego polegającego na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi na terytorium innego niż terytorium kraju państwa członkowskiego. Zmiany te są korzystne dla podmiotów świadczących ww. usługi – mają charakter upraszczający i zmniejszający obowiązki administracyjne. Zmiany (oprócz zmian o charakterze doprecyzującym) polegające na objęciu mechanizmem odwróconego obciążenia (ang. reverse charge) szerszego katalogu odpadów przetwarzalnych w porównaniu ze stanem obecnym będą również miały wpływ na przedsiębiorstwa uczestniczące w transakcjach na rynku surowców wtórnych. Przedsiębiorcy ci zyskają pewność prawną, w przypadku których dostaw, osobą zobowiązaną do rozliczenia podatku VAT będzie nabywca a nie sprzedawca. W odróżnieniu od stanu prawnego obowiązującego przed wejściem w życie proponowanej zmiany, katalog ten jest szerszy i nie dotyczy tylko złomu metali. Ujęto w nim m.in. takie odpady, których odzysk i przetwarzanie stwarza ryzyko wystąpienia nadużyć podatkowych. Podmioty dokonujące obrotu towarami, które zostaną objęte mechanizmem odwróconego obciążenia, zyskują również na poprawie płynności finansowej (brak konieczności angażowania środków pieniężnych na pokrycie podatku VAT).

1.4 Sytuacja i rozwój regionalny

Projektowana ustawa nie wpłynie na zmianę sytuacji i rozwój regionów.

1.5 Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Zaproponowane w projekcie ustawy zmiany nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Proponowane zmiany wpływają na podatników podatku od towarów i usług. Przewidziane zmiany o charakterze upraszczającym, w szczególności wpłyną na rozliczenia dokonywane przez następujące podmioty:

- a) przedsiębiorców zagranicznych wykonujących okazjonalne przewozy autokarowe na terytorium Polski,
- b) podatników świadczących usługi wstępu na imprezy masowe w rozumieniu ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 62, poz. 504 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 152, poz. 1021),
- c) dokonujące dostaw i zakupu towarów, o których mowa w załączniku nr 11 do projektu ustawy.

3. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt ustawy został poddany konsultacjom społecznym równoległe z uzgodnieniami zewnętrznymi. Projekt przesłano m.in. do następujących organizacji: Business Centre Club, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Naczelna Rada Adwokacka, Krajowa Rada Notarialna, Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych RP, Stowarzyszenie Kupców i Przedsiębiorców Polskich „Razem”, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Polska Federacja Producentów Żywności.

Do projektu uwagi zgłosiły Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan oraz Polska Federacja Producentów Żywności. Uwagi w większości nie zostały uwzględnione.

Przygotowany w Ministerstwie Finansów projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz ustawy o transporcie drogowym został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl), zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337, z późn. zm.).

Zainteresowanie pracami nad projektem ww. ustawy zgłosiła Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu. Zgłoszone uwagi zostały uwzględnione.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 17 maja 2011 r.

DPLC-920-432 - 11/akr/S
Sm-980

dot.: RM-10-50-11, nowy tekst z 16.05.2011 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz ustawy o transporcie drogowym wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze.

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz ustawy o transporcie drogowym pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pan Jan Vincent-Rostowski
Minister Finansów

TABELA ZBIEŻNOŚCI

1.	Nr celex/ Nr rozporządzenia (wraz ze zmianami)		
	32011R0282/282/2011		
2.	Tytuł rozporządzenia		
	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej		
3.	Instytucja odpowiedzialna za wdrożenie dyrektywy		
	Ministerstwo Finansów		
4.	Akt prawny na mocy którego wdrażane są przepisy dyrektywy		
	o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz ustawy o transporcie drogowym		
5.	Artykuł rozporządzenia nr 282/2011	Przepis polski /akt prawny/ artykuł polskiego aktu prawnego/	Instytucja odpowiedzialna za realizację
	art. 47	art. 2 pkt 8 lit. b	MF
	art. 7	art. 2 pkt 26	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 3 ust. 3 pkt 2	MF
	art. 4	art. 10 ust. 6 i 7	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 12a ust. 1	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 15 ust. 7 i ust. 10	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5, ust. 1a, ust. 5 pkt 1	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 22 ust. 1 pkt 5 i 6	MF
	art. 17 ust. 2	art. 28a pkt 1 lit. b	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 28b	MF
	art. 19 akapit 3	art. 28b ust. 4	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 28c	MF
	art. 59a dyrektywy 2006/112/WE – przepis dodany celem kompleksowego uregulowania w ustawie o VAT miejsca świadczenia usług transportu towarów	art. 28f dodanie ust. 2a	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 28k	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 28l	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 28m	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 28n	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 89 ust. 1 pkt 3	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 96 ust. 14	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 100 ust. 10 pkt 1 i 2	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 119 ust. 3 pkt 1	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 126 ust. 2	MF
	rozdział V sekcja 1	art. 131 pkt 2	MF